

Αθήνα, 7/1/13

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΣΠΕΦ: Καταγγελία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την εισφορά στα φωτοβολταϊκά

Ο ΣΠΕΦ προασπίζοντας την οικονομική και λειτουργική βιωσιμότητα των επαγγελματικών φωτοβολταϊκών μονάδων προσέφυγε στις 4/1/13 με επίσημη καταγγελία του στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και συγκεκριμένα στην Γενική Διεύθυνση Ενέργειας αλλά και την Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού κατά της επιβληθείσας με τον ν. 4093/2012 εισφοράς επί του κύκλου εργασιών των Φ/Β. Με πλήρη νομική και τεχνικο-οικονομική τεκμηρίωση οι λόγοι της καταγγελίας συνοπτικά συνίστανται στους εξής:

Η Κυβέρνηση με τον ν. 4093/2012 επέβαλε εισφορά επί του κύκλου εργασιών των επαγγελματικών Φ/Β μονάδων από 25% - 30% χωρίς καμία απολύτως προηγούμενη διαβούλευση ή συναίνεση ή αναλογιστική μελέτη επιπτώσεων ή παροχή οιονδήποτε έστω αντισταθμιστικών ωφελημάτων στους θιγόμενους παραγωγούς. Μονομερώς έτσι και μάλιστα αναδρομικά, αφού από την ρύθμιση θίγονται και όλες οι εν λειτουργία μονάδες των οποίων η διασύνδεση στο δίκτυο προηγήθηκε της ψήφισης του νόμου, η Πολιτεία ανατρέπει το οικονομικό καθεστώς λειτουργίας τους και εν τοις πράγμασι το ίδιο το Ευρωπαϊκό μοντέλο FIT (Feed-in-Tariff) που με τρεις νόμους - ν. 3468/2006, ν. 3734/2009 και ν. 3851/2010- η ίδια ψήφισε και υιοθέτησε συνομολογώντας εν συνεχεία ρητές συμβάσεις εφαρμογής του με τους παραγωγούς 20ετούς διάρκειας καλώντας τους να επενδύουν.

Η Πολιτεία επιπλέον για να δικαιολογήσει την μονομερή αυτή αθέτηση των υποχρεώσεων της, επικαλέστηκε σειρά από δήθεν λόγους των οποίων ωστόσο ο έλεγχος βρίσκεται διαχρονικά αποκλειστικά στα χέρια της και ουδόλως στην σφαίρα ευθύνης των παραγωγών. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα η παντελής απουσία ελέγχου του ρυθμού αδειοδοτήσεων νέων κάθε φορά μονάδων σε συνάφεια πάντοτε με τους εθνικούς στόχους διείσδυσης που η ίδια πάλι έθεσε με την Α.Υ./Φ1/οικ.19598 ΦΕΚ 1630 από 11/10/10 σε 1.500 MW το 2014 και 2.200 MW το 2020 και οπωσδήποτε όφειλε να τηρήσει. Έτσι αφού η Πολιτεία παντελώς ανεύθυνα μοίρασε περί τα 7,500 MW σε άδειες παραγωγής, δεσμευτικούς όρους σύνδεσης και συμβάσεις πώλησης ουδέποτε ανακαλούμενες, πλέον των 1,200 MW Φ/Β που ήδη λειτουργούν, δηλαδή μόλις σήμερα να έχουμε συνολικά περίπου τέσσερις φορές τον εθνικό στόχο του 2020, έρχεται τώρα να μεταφέρει τις αποκλειστικές αυτές ευθύνες της στους παραγωγούς τους οποίους και στην πλειονότητα με την επιβληθείσα εισφορά καταστρέφει. Παρατηρείται λοιπόν εμμέσως δια της εισφοράς μία παράνομη κρατική ενίσχυση υπέρ των νέων παραγωγών που θα ενταχθούν υπεράνω των στόχων και έχοντας πλέον γνώση του καθεστώτος της εισφοράς, με μεταφορά

πόρων εις βάρος όσων νομίμως επένδυσαν εντός αυτών τα προηγούμενα χρόνια και μάλιστα με πολύ υψηλό κόστος.

Η εισφορά επιπλέον δεν πρόκειται να θεραπεύσει διόλου τα οικονομικά του ειδικού λογαριασμού ΑΠΕ του Λειτουργού, αφού η Πολιτεία επιτρέπει και προστατεύει «σθεναρά» τις στρεβλώσεις στην χονδρεμπορική αγορά με προεξέχουσα αυτήν του Μηχανισμού ανάκτησης Μεταβλητού Κόστους κατά του οποίου ήδη από τα τέλη του περασμένου Νοεμβρίου ο ΣΠΕΦ έχει προσφύγει με καταγγελία επίσης στην Ε.Ε. και ο οποίος μέσω της νόθευσης της ΟΤΣ (Οριακής Τιμής Συστήματος) συσσωρεύει ετησίως πλασματικό έλλειμμα στον λογαριασμό απόλυτα συγκρίσιμο με όσο η παράνομη εισφορά επιχειρεί να αποφέρει.

Το αρμόδιο Υπουργείο επιπλέον, επιβάλλοντας την ισοπεδωτική αυτή εισφορά 25-30% οριζόντια επί του τζίρου χωρίς καμία παραμετροποίηση όσον αφορά τουλάχιστον το τυπικό μέγεθος των μονάδων αλλά και τις συνεπαγόμενες οικονομικές αντοχές τους, στρεβλώνει βίαια εκ των υστέρων τον ανταγωνισμό και μάλιστα σε επίπεδο επιβίωσης τους. Έτσι οι ασθενέστερες μικρομεσαίες μονάδες οδηγούνται σε απόλυτο οικονομικό αφανισμό, αφού η επίδραση εν γένει της εισφοράς 25 – 30% επί του τζίρου τους μεταφράζεται στα προ φόρων έσοδα τους σε δημευτικού χαρακτήρα «χαράτσι» πλησίον του 100% αυτών. Η επέμβαση λοιπόν αυτή της Πολιτείας συνιστά απόλυτη στρέβλωση του υγιούς ανταγωνισμού μεταφραζόμενη εν τοις πράγμασι σε παράνομη κρατική ενίσχυση υπέρ συγκεκριμένης μόνο κατηγορίας επενδύσεων.

Τέλος το εύρος μεταβολής του ποσοστού της εισφοράς με βάση το έτος διασύνδεσης της Φ/Β μονάδας αστοχεί παντελώς να αντιστοιχήσει την πορεία του κόστους του εξοπλισμού διαχρονικά. Επιπλέον η μεταφορά υψηλότερων τιμών FIT από προηγούμενα έτη δια του 18μηνου, στρεβλώνει ακόμη περισσότερο το αποτέλεσμα της εισφοράς και τον υγιή ανταγωνισμό, συνιστώντας έτσι επίσης μια μορφή παράνομης κρατικής ενίσχυσης και μεταφοράς πόρων προς συγκεκριμένες κατηγορίες επενδύσεων.